

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 31 sierpnia 2022 r.

Poz. 3709

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.335.2022 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 30 sierpnia 2022 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 559 ze zm.), stwierdzam nieważność **uchwały Nr LII/271/2022 Rady Gminy Kolno** z dnia 26 lipca 2022 r. w sprawie ustalenia maksymalnych cen za usługi przewozowe wykonywane gminną komunikacją zbiorową, której organizatorem jest Gmina Kolno, w części dotyczącej § 5 ust. 3.

Uzasadnienie

Rada Gminy Kolno, na sesji w dniu 26 lipca 2022 r. podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie. Przedmiotową uchwałą Rada Gminy ustaliła ceny za usługi przewozowe wykonywane gminną komunikacją publiczną, której organizatorem jest Gmina Kolno.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 3 sierpnia 2022 r.

Podstawę prawną podjęcia przedmiotowej uchwały stanowią przepisy ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz. U. z 2022 r., poz. 1343) oraz ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. Prawo przewozowe (Dz.U. z 2020 r., poz. 8).

Zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, rada gminy może ustalać ceny za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich.

Stosownie do art. 34a ust. 2 w związku z ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, w odniesieniu do gminnego, powiatowego i wojewódzkiego regularnego przewozu osób, przepisy, o których mowa w ust. 1, określają odpowiednio rada gminy, rada powiatu albo sejmik województwa, a w mieście stołecznym Warszawie - Rada miasta stołecznego Warszawy.

W świetle ust. 2 ww. przepisu ustawy Prawo przewozowe, rada gminy uprawniona jest do określenia: sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych pobieranych w razie: braku odpowiedniego dokumentu przewozu, braku ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu, niezapłacenia należności za zabrane ze sobą do środka przewozu rzeczy lub zwierzęta albo naruszenia przepisów o ich przewozie, spowodowania, bez uzasadnionej przyczyny, zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu,

- mając na uwadze zróżnicowanie wysokości opłat dodatkowych w zależności od strat poniesionych przez przewoźnika i powodu nałożenia opłaty dodatkowej oraz sposobu ustalania wysokości przysługującej przewoźnikowi opłaty manipulacyjnej, mając na uwadze ponoszone koszty czynności związanych ze zwrotem lub umorzeniem opłaty dodatkowej.

W § 2 uchwały Rada Gminy, zgodnie z art. 50a ust. 1 ustawy o publicznym transporcie zbiorowym, ustaliła opłaty za usługi przewozowe wykonywane gminną komunikacją publiczną. Jednocześnie na podstawie art. 34a ust. 2, w związku z ust. 1 ustawy Prawo przewozowe, w § 5 ust. 1 uchwały określono katalog zdarzeń, z którymi związany jest obowiązek uiszczenia opłaty dodatkowej. W ust. 3 § 5 uchwały, Rada Gminy ustaliła opłaty dodatkowe: za przejazd bez biletu, za przejazd bez ważnego dokumentu poświadczającego uprawnienie

do bezpłatnego albo ulgowego przejazdu oraz za przewóz rzeczy lub zwierząt wyłączonych z przewozu - w wysokości 40 - krotności ceny biletu jednorazowego jednoliniowego normalnego ze strefy 2 (lit. a); za spowodowanie przez podróżnego zatrzymania lub zmiany trasy środka transportu bez uzasadnionej przyczyny - w wysokości 150 - krotności ceny biletu jednorazowego jednoliniowego normalnego ze strefy 2 (b); za ponoszone koszty czynności związanych z uznaniem reklamacji, opłatę manipulacyjną ustalono w wysokości 4 - krotności ceny biletu jednorazowego, jednoliniowego, normalnego ze strefy 2 (c).

W ocenie organu nadzoru, odwołanie się w kwestionowanych postanowieniach do ceny biletu jednorazowego, jednoliniowego, normalnego ze strefy 2, nastąpiło wadliwie w świetle postanowień § 2 ust. 1 uchwały, w którym ustalono cenę biletu jednorazowego, normalnego po 1 gminie oraz biletu jednorazowego, normalnego przez 2 oraz 3 gminy. Tabela nie zawiera cen biletów jednorazowych, jednoliniowych, normalnych w strefie 2.

Powyższe stanowi naruszenie zasady przyzwoitej legislacji.

Zgodnie z ustalonymi poglądami doktryny oraz ustaloną linią orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego. Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego prawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Związana z jasnością precyzja przepisu winna przejawiać się w konkretności nakładanych obowiązków i przyznawanych praw, tak by ich treść była oczywista i pozwalała na wyegzekwowanie. Zasada ta zwana jest zasadą przyzwoitej legislacji, znajdującą oparcie w art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej oraz przepisach rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. z 2016 r. poz. 283 ze zm.). Zgodnie z § 6 załącznika do rozporządzenia, przepisy ustawy redaguje się tak, aby dokładnie i w sposób zrozumiały dla adresatów zawartych w nich norm wyrażały intencje prawodawcy.

W związku z naruszeniem konstytucyjnej zasady przyzwoitej legislacji, której realizacja znajduje odzwierciedlenie w ww. przepisach powszechnie obowiązujących, uchwała Rady Gminy Grunwald Nr LII/271/2022 nie może stanowić obowiązującego prawa.

Biorąc powyższe pod uwagę, zaistniała konieczność stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały, w części wskazanej w sentencji rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

Wojewoda Warmińsko-Mazurski
Artur Chojecki